

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **Y. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2004, č. j. 47 Az 786/2003 – 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 23. 5. 2003 č.j. OAM-2091/VL-07-04-2003. Citovaným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. Kasační stížnost podal žalobce z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., tyto důvody však nijak blíže nekonkretizoval. Závěrem navrhl, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Praze byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Zároveň požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce, o tlumočníka a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 23. 5. 2006 zamítl krajský soud žádost žalobce o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a zároveň jej vyzval, aby do 15ti dnů ode dne doručení tohoto usnesení založil do soudního spisu plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Toto usnesení bylo žalobci doručeno náhradním způsobem a právní moci nabylo dne 7. 7. 2006. Na výzvu soudu žalobce nereagoval a neučinil tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobce sám nemá předepsané právnické vzdělání a plnou moc advokátu, který jej bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti ani na výzvu soudu nepředložil. Nedostatek povinného právního zastoupení v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však v daném případě odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v spoj. s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace

nerozhodoval již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti a nerozhodoval ani o ustanovení tlumočníka, neboť tato potřeba nevyšla v řízení najevo.

Kasační stížnost bylo odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. listopadu 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu